

Győri Ítéltábla

Pf.I.20.156/2020/5.

Az ítéltábla dr. Kovács Eszter Ügyvédi Irodája (ügyintéző: dr. Kovács Eszter ügyvéd, Helység3/4, .) által képviselt **felperes** (Helység2,.) **felperesnek** dr. Somogyi Gyöngyi pártfogó ügyvéd (8400 Helység4,.) által képviselt **alperes** (Helység1, .) **alperes** ellen személyiségi jogok megsértésének megállapítása iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2020. október 15. napján kelt 5.P.20.777/2019/29/I. számú ítélete ellen a felperes 30. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A peres felek házastársak voltak, házasságukból két gyermek született. Házasságukat az Ajkai Járásbíróság P.20.257/2011/103/I. számú ítéletével felbontotta, a gyermekek felett a szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel, és szabályozta a felperes és a gyermekek közötti kapcsolattartást.

[2] A házasság felbontását követően a felek egymással szemben számos gyámhatósági és büntető eljárást indítottak.

[3] Az alperes, mint a felek közös gyermekeinek törvényes képviselője 2016-ban a felperessel szemben gondnokság alá helyezés iránti pert kezdeményezett a Győri Járásbíróságon. A perben 2016. szeptember 24-én dr. Szakértől igazságügyi pszichiáter szakértő elmeorvos szakértői véleményt készített a felperesről.

[4] A Győri Járásbíróság elsőfokon jogerőre emelkedett ítéletével a gondnokság alá helyezésre irányuló keresetet elutasította.

[5] A gondnokság alá helyezés iránti perben a dr. Szakértő1 által adott szakvéleményt az alperes az alábbi közigazgatási és büntető eljárásokban a felperes hozzájárulása nélkül becsatolta, illetve megkísérelte becsatolni:

1-2. A felek közös kiskorú gyermekeinek védelembe vétele, valamint a kapcsolattartás végrehajtására vonatkozóan a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú közigazgatási szerv előtt folyamatban volt eljárásokban az alperes 2017. október 23-án és 2019. február 12-én csatolta a szakvéleményt.

3. A védelembevételi eljárás elsőfokon a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Helység5-i Járási Hivatala előtt volt folyamatban. A hivatal megkereste Helység2-i Család és Gyermekjóléti Központ és Szolgálatot azzal, hogy tapasztalatait, javaslatait küldje meg. A szolgálat a megalapozott véleményadás érdekében 2018. december 8-án esetkonferenciát tartott a felek, valamint az észlelő- és jelzőrendszer tagjainak részvételével. Az esetkonferencián a felek között szóváltás alakult ki, melynek során az alperes felmutatta a szakvéleményt, de azt nem tudta az iratokhoz csatolni, mert a felperes elvette tőle.

4. A Helység4-i Rendőrkapitányság Bünyügyi Osztály Vizsgálati Alosztályán 19060/800/2017.Bü. számon büntetőeljárás indult a felperessel szemben az alperes 2017. október 25-én rendzavarás, garázdaság és a közös kiskorú gyermekek ellen elkövetett testi sértés miatt tett feljelentése alapján. Az alperes az iratokhoz csatolta a szakvéleményt is.

5. Az alperes az Ajkai Járásbíróságon 3.B.53/2019. számon az ellene a felperes kezdeményezésére rágalmazás miatt folyamatban volt büntetőeljárásban is csatolta a szakvéleményt.

[6] A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdései, 2:43. § e) pontja, 2:46. § (1)-(2) bekezdései, 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja, 2:54. § (1) bekezdése, továbbá az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. tv. (Infotv.) 4. § (1)-(3) bekezdéseire alapítottnak annak megállapítását kérte, hogy az alperes a szakvélemények egyes eljárásokban történő becsatolásával megsértette a magántitokhoz és a különleges személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogait, a gondnokság alá helyezési per megindításakor – jogait visszaélészerűen gyakorolva – a tudatállapota megkérdőjelezésével pedig az emberi méltóságát.

[7] A Ptk.2:51. § (1) bekezdésének b) és c) pontjaira, 2:52. §-ára és az Infotv. 24. § (2) és (5) bekezdésére hivatkozással kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, továbbá elégtétel adására és 700.000,- forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését is.

[8] Végül kérte az alperes kötelezését a szakvélemény megsemmisítésére.

[9] Az alperes ellenkérelme a keresetek elutasítására irányult.

[10] Nem vitatta, hogy a gyermekek törvényes képviselőjeként gondnokság alá helyezési pert kezdeményezett a felperessel szemben, és azt sem, hogy a felperes által a keresetlevélben megjelölt hatóságok előtt felhasználta, illetve megkísérelte felhasználni a gondnoksági perben beszerzett szakvéleményt.

[11] Álláspontja szerint azonban sem a perindítással, sem a szakvélemény egyes eljárásokban történő becsatolásával nem követett el jogsértést.

[12] Állította, hogy a gondnokság alá helyezési perrel a gyermekeket kívánta megóvni a felperes – különböző eljárások indításában manifesztálódó – veszélyeztető magatartásától, és vitatta, hogy a perindítás során jogait visszaélésszerűen gyakorolta volna.

[13] A szakvélemény csatolását azzal indokolta, hogy az eljárásokban részben a tényállás tisztázásához a kívánt segítséget nyújtani, részben pedig védekezett a felperes által felhozottakkal szemben.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a dr. Szakértő1 által 2016. szeptember 24-én készített igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény tartalmának a Helység2-i Család- és Gyermejkölési Központ és Szolgálat hivatalos helyiségében 2018. december 18-án megtartott esetkonferencián történő meghivatkozásával, az Helység4-i Rendőrkapitányságon 19060/800/2018.bü. számon, az Ajkai Járásbíróság előtt 3.B.53/2019. számon folyamatban volt büntető eljárásokban, a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal KE/016/313/2017. számú eljárása keretében 2017. október 23-án, a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Helység5-i Járási Hivatala KE-04/GYAM/5-12/2019. számú eljárása keretében 2019. február 12-én történő csatolásával megsértette a felperes magántitokhoz és személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogait.

[15] A jövőre nézve eltiltotta az alperest a további jogsértéstől.

[16] Kötelezte, hogy a felperes részére 15 napon belül küldjön levelet, amelyben a következő tartalommal adjon elégtételt:

Elnézést kérek felperes-től, mert a dr. Szakértő1 által 2016. szeptember 24-én készített igazságügyi pszichiáter szakértői véleménynek a Veszprémi Törvényszék 5.P.20.777/2019/29/I. számú ítélete rendelkező részében beazonosított eljárásokban történő felhasználásával megsértettem a magántitokhoz, valamint a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogait.

[17] Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[18] Kötelezte az alperest, hogy a felperes részére 15 napon belül fizessen meg 60.800,- forint perköltséget.

[19] Megállapította, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvéd díjából 64% az alperes ilyen arányú pervesztessége okán az alperes terhére esik, továbbá, hogy a feljegyzett 42.000,- forint eljárási illetéket az állam viseli.

[20] Ítélete indokolásában rögzítette, hogy a bíróságnak abban a kérdésben nem kellett állást foglalnia, hogy az alperes az Infotv-ben meghatározottak szerint adatkezelőnek minősül-e, mert a felperes nem az Infotv. speciális, csak az adatkezelővel szemben érvényesíthető szankciói alkalmazását kérte, hanem személyes adatai engedély nélküli felhasználása miatt érvényesített személyiségi jogi igényt. Ezért a per elbírálása szempontjából annak volt jelentősége, hogy az alperes a felperes személyes adatait felhasználta-e.

[21] Rámutatott arra, hogy a személyes adat fogalma nem korlátozódik a személy azonosítására szolgáló adatokra, mert személyes adat a fél személyével kapcsolatos minden információ. Ezért a gondnokság alá helyezési perben adott igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény felperes azonosítására szolgáló adatai, valamint az egészségi állapotára, mentális státuszára utaló megállapításai személyes adatnak, utóbbiak egyúttal magántitoknak is minősülnek. Magántitok továbbá az is, hogy a felperes vonatkozásában készült ilyen szakvélemény.

[22] Kifejtette, hogy az Alaptörvény rendelkezéseiből következően a felperesnek joga van személyes adatai védelméhez, és ezen adatait – törvényi kivételektől eltekintve – csak a beleegyezésével szabad felhasználni.

[23] Megállapította, hogy a 2018. december 18-ai esetkonferenciáról készült feljegyzés és az alperes által előadottak nem hagynak kétséget afelől, hogy az alperes a felperes magántitkát és személyes adatát az eljárásban – törvényi felhatalmazás nélkül – nyilvánosságra hozta, függetlenül attól, hogy az azt tartalmazó okirat az ügyintéző birtokába került-e vagy sem. A további eljárásokban pedig – ugyancsak törvényi engedély hiányában – a felperes személyi adatait a hozzájárulása nélkül kezelte.

[24] Álláspontja szerint a pszichiátriai szakvéleménnyel kapcsolatos alperesi megnyilvánulás egyik helyzetben sem függött össze releváns módon az eljárás tárgyával, és az alperesnek nem fűződött olyan méltányolható érdeke sem a személyes adattartalmat hordozó magántitok közzétételéhez, amely megelőzte volna a felperes személyiségi jogai védelméhez fűződő érdekét.

[25] A fentiek alapján a Ptk.2:51. § (1) bekezdésére hivatkozással megállapította, hogy az alperes a szakvélemény létre és tartalmára hivatkozással, valamint annak felhasználásával megsértette a felperes magántitokhoz, valamint személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogait. Megítélése szerint nem zárható ki a jogsértő magatartás ismétlődése, erre tekintettel a Ptk.2:51. § b) pontja alapján eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, továbbá

indokoltnak ítélte a Ptk.2:51. § (1) bekezdésének c) pontja szerint az alperes elégtétel adására kötelezését az ítélet rendelkező részében rögzített módon.

[26] A Ptk.2:52. és 2:53.§-ait idézve kitért arra, hogy ha a sérelmezett magatartás nemvagyonosi sérelmet is okozott, akkor a bíróság sérelemdíj fizetésére is kötelezheti a jogsértőt. Részletesen taglalta, hogy a sérelemdíj a személyiségvédelem szubjektív szankciója, és hátrány bizonyítása ugyan nem feltétele a megítélésének, de a személyiségi jogsértés ténye önmagában nem alapozza meg a sérelemdíj iránti igényt, ha a jogában sértett felet nem érte olyan hátrány, amely pénzbeli kompenzációt indokol.

[27] Utalt a bírói gyakorlatra, amely szerint a bíróság elutasíthatja a sérelemdíj iránti keresetet, ha az ellenfél bizonyítja nemvagyonosi hátrány hiányát, vagy ha a köztudomású tények értékelésével arra a következtetésre jut, hogy a személyiségi jogában egyébként megsértett fél nem szenvedett el ilyen hátrányt, továbbá nem indokolt a sérelemdíjban való marasztalás akkor sem, ha van ugyan nemvagyonosi hátrány, de az nem olyan mértékű, amely kompenzációt igényel vagy magánjogi büntetést indokol.

[28] Megítélése szerint a perbeli esetben nem indokolt az alperes sérelemdíj fizetésére kötelezése, mert bár sérültek a felperes személyiségi jogai, de pénzbeli kompenzációt igénylő immateriális hátrány nem érte, mert maga is úgy nyilatkozott, hogy egyik eljárásban sem vették figyelembe az alperes által csatolt szakvéleményt.

[29] A gondnokság alá helyezés iránt indított perrel kapcsolatosan megállapította, hogy a kiskorú felperesek törvényes képviselőjeként az alperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. 3.§ (6) bekezdése alapján jogszerűen birtokolja az igazságügyi pszichiátriai szakértői véleményt.

[30] A tartalma szerint adatmegsemmisítésként értelmezendő keresetet arra hivatkozással utasította el, hogy a felperes e kérelme ténybeli alapját és jogszabályi megalapozottságát nem adta elő.

[31] A gondnokság alá helyezési eljárás megindításának tényére alapított keresetet ugyancsak megalapozatlanság miatt utasította el. Idézte a bírói gyakorlatot, mely szerint – bár minden személyiségi jog az emberi méltósághoz való jogból, mint anyajogból vezethető le – az emberi méltóság megsértése csak akkor állapítható meg, ha a jogsértő az emberi léthez, az emberi élethez méltatlan magatartást tanúsít. Utalt arra is, hogy következetes a bíróságok gyakorlata atekintetben is, hogy hatóságok előtti eljárás kezdeményezése, polgári per indítása önmagában, többlettényállás hiányában nem ad alapot személyiségvédelmi per megindítására. Ha az alperes a peres eljárást megindító keresetlevélben nem használ a felperes személyét indokolatlanul sértő kijelentést, akkor nem állapítható meg az emberi méltóság megsértése akkor sem, ha a polgári perben a bíróság a keresetet elutasítja.

[32] Az ítélet keresetet elutasító rendelkezésével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, és az ítélet részbeni megváltoztatásával a keresetének teljes egészében történő helyt adást kérte.

[33] Előadta, hogy sérelemdíj iránti igényét elsődlegesen magánjogi szankcióként érvényesítette, mert az alperest a hasonló jogsértéstől nem tartja vissza más szankció.

[34] Az Infotv. 24.§ (2)-(4) bekezdéseit idézve arra hivatkozott, hogy a személyes adatok védelmének megsértése esetén a sérelemdíj a jogsértés tényéhez és nem az okozott nemvagyoni kárhoz fűződő szankció, és a magántitok felfedése esetén sem feltétele annak a kár bekövetkezése, megítélése az okozott érzelmi sérülések miatt indokolt.

[35] Nem vitatta, hogy bagatell igény esetén nem állapítható meg sérelemdíj, de álláspontja szerint a jelen perben érvényesített igénye nem ilyen, hiszen az alperest a bíróság korábban már jogerősen eltiltotta a vele szembeni jogsértésektől, ennek ellenére a jogsértésekkel az alperes nem hagyott fel. Utalt a Győri Ítéltábla Veszprémi Törvényszék P.20.653/2017/10. számon hozott ítéletét kisebb pontosítással helybenhagyó ítéletére, amelyben kötelezte az alperest, hogy a vele szembeni jogsértéssel hagyjon fel, és kérjen bocsánatot, de az alperes e kötelezésnek nem tett eleget. Ezért úgy vélte, hogy indokolt az alperessel szemben büntető, illetve prevenciós szankcióként sérelemdíj alkalmazása.

[36] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény megsemmisítésére vonatkozó keresetét is jogellenesen utasította el. Állította, hogy az alperes a gondnokág alá helyezési perben nem volt a gyermekek törvényes képviselője, mert az elsőfokú bíróság e jogát megvonva a gyermekek részére eseti gyámot rendelt ki a gyámhatóság útján. Ezért az alperes nem jogosult a szakvélemény birtoklására. Arra is hivatkozott, hogy az Infotv. 4. § (1)-(2) bekezdései alapján a szakvéleményt legfeljebb a gondnoksági per időtartama alatt lehetett jogszerűen birtokolni.

[37] Fenntartotta azt az állítását, hogy az alperes megsértette az emberi méltóságát is. Előadta, hogy a jogsértést az alperes nem a perindítással, hanem tudatállapota indokolatlan megkérdőjelezésével követte el. Mivel a tudat az egyén személyiségének lényegét alkotó tulajdonsága, annak megkérdőjelezése sérti az emberi méltóságot. Megismételte, hogy a tudatállapot indokolatlan kétségbe vonásáról, mint emberi méltóságot sértő magatartásról a Győri Ítéltábla Pf.20.002/ 2015/8/I. számú ítéletében már állást foglalt, és sérelmezte, hogy erre történő a hivatkozását az elsőfokú bíróság nem bírálta el.

[38] Az alperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

[39] A fellebbezés nem alapos.

[40] Az ítéltábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] Az ítélet keresetnek helytadó rendelkezéseit a felperes a fellebbezésében nem támadta, ezért az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján kizárólag a sérelemdíj iránti, az emberi méltóság megsértésével kapcsolatban érvényesített, és a szakvélemény megsemmisítésére irányuló igényeket elutasító ítéleti rendelkezést bírálta felül. A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges

és elégséges körben feltárta, azt helyesen állapította meg. A fellebbezéssel sérelmezett döntése helytálló, annak megváltoztatására a fellebbezésben előadottak nem adnak alapot.

[42] A felperes a perben nem hivatkozott arra, hogy az alperes elsőfokú bíróság által megállapított személyiségi jogot sértő magatartása a számára bármilyen hátrányt okozott volna, és a fellebbezésében a sérelemdíj iránti igény hátrány hiányára hivatkozó elutasítását sem sérelmezte.

[43] Sérelemdíjat egyértelműen nem nemvagyoni sérelme egyszeri, vagyoni jellegű kompenzációjaként, hanem kizárólag a sérelemdíj represszív jellegére hivatkozással, azért igényelt, mert megítélése szerint a Ptk. ún. objektív szankciói alkalmazása mellett az alperes magánjogi megbüntetése is indokolt. Úgy vélte, hogy az Infotv. 24. § (2) bekezdése is azt támasztja alá, hogy a sérelemdíj kizárólag a jogsértés tényétől függ, de erre is a büntető jelleg alátámasztásaként utalt.

[44] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem tért ki a sérelemdíj e magánjogi szankciós funkciójára.

[45] A felperes ezen hivatkozása alaptalan, mert az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kiemelte, hogy a sérelemdíj részben magánjogi büntetés is, majd kifejtette, hogy az alperesi jogsértés az objektív szankciókon túl további szankció – sérelemdíj – alkalmazását nem indokolja.

[46] Az elsőfokú bíróság e megállapítását az ítéltábla teljeskörűen osztja.

[47] Az Infotv. 24. § (2) bekezdése a Ptk-ban szabályozott sérelemdíj megítélését teszi lehetővé arra az esetre, ha az adatkezelő, illetve az általa megbízott vagy rendelkezése alapján eljáró adatfeldolgozó a személyes adatok kezelésére vonatkozó, jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírásokat megsérti és ezzel más személyiségi jogát megsérti.

[48] A sérelemdíj megállapításának Ptk-ban rögzített szempontjai az Infotv. alkalmazása esetén is megfelelően irányadóak, ezért kizárólag az Infotv. hivatkozott rendelkezése alapján, a Ptk. 2:52. §-a figyelmen kívül hagyásával nincs helye sérelemdíjban történő marasztalásnak.

[49] Arra helytállóan utalt a felperes, hogy Ptk a sérelemdíjnak többes funkciót biztosít. Célja egyrészt a jogában sértett felet ért hátrány kompenzálása, másrészt preventív és büntető funkciót is betölt. A Ptk. miniszteri indokolása is ezt támasztja alá: rögzíti, hogy a sérelemdíj a személyiségi jogok megértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetése.

[50] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdésének helyes értelmezése szerint a sérelemdíj elsődleges célja azonban a jogsértés – vagyoni jellegű – kompenzációja, és csak másodlagosan érvényesül a magánjogi büntetés jelleg. Utóbbi a sérelemdíj olyan kiegészítő funkciója, amely

akkor kerül előtérbe, ha a jogsértő magatartás kapcsán – a kompenzáció mellett – indokolt a generális és speciális prevenció, továbbá a társadalom rosszzallásának kifejezése is. Kompenzációs funkcióját elveszítve, kizárólag magánjogi büntetésként azonban nem ítéltető meg. Punitív funkciót akkor tölthet be, ha az ügy összes körülményei alapján, a jogsértés jellegéhez, súlyához viszonyítva, a bíróság által alkalmazott objektív szankciókat is értékelve indokolt büntetésként is alkalmazni, de nem vehető igénybe kizárólag akként.

[51] A sérelemdíj különböző funkcióinak alkalmazása kapcsán nem mellőzhető annak figyelembevétele, hogy egy komplex személyiségvédelmi szankciórendszer része, és adott esetben a jogsértővel szemben alkalmazott, felróhatóságtól független személyiségi jogvédelmi szankciók is megfelelően orvosolhatják a személyiségi jogaiban sértettet ért jogsérelmet, egyúttal preventív hatást is elérhetnek és büntetésként is hathatnak.

[52] A perbeli esetben a felperest ért személyiségi jogi sérelem az objektív személyiségvédelmi szankciók alkalmazása folytán megfelelően kompenzálódott, és a megállapítás (mellyel a bíróság kifejezte szolidaritását az állam és a jog nevében a felperessel, ezáltal e szankció prevenció és pszichikai értelemben vett reparációs funkciót is betöltött), valamint az erkölcsi jellegű elégtételadásra kötelezés (amely az alperest megkövetésre kényszerítő büntetés és egyben speciális prevenció is) folytán a bíróság magánjogi büntetést is alkalmazott.

[53] A fentiek túlmenően az elsőfokú bíróság – preventív intézkedéssel – eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, utalva arra, hogy okkal lehet tartani cselekménye megismétlésétől. E szankció kifejezetten a jogsértés megismétlését hivatott megakadályozni, végrehajtható, így alkalmas a jövőbeni jogsértések megelőzésére.

[54] A fentiek alapján az alperes sérelemdíjban történő marasztalása nem indokolt.

[55] Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást arról is, hogy önmagában polgári per indítása a pert indító személlyel szemben nem ad alapot személyiségi jogsértés megállapítására, még abban az esetben sem, ha a per gondnokság alá helyezésre irányul.

[56] Személyiségi jogsértést ugyanis kizárólag a zaklatás jellegű, notórius, illetve nyilvánvalóan alaptalan perlekedés, vagy a per tárgyához nem tartozó, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó megnyilvánulás valósíthat meg. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy ilyen tényállási többletelem hiányában a perindítás személyiségi jogsértés megállapítására nem ad alapot.

[57] A felperes a perben nem hivatkozott olyan további tényekre, melyek alapján személyiségi jogának sérelme megállapítható lenne. Kizárólag azt állította, hogy az alperes megsértette az emberi méltóságát azzal, hogy – a perindítással – megkérdőjelezte a tudatállapotát.

[58] A gondnokság alá helyezési perben azonban – tárgyából adódóan – a felperes szükségszerűen az alperes mentális állapotára vonatkozó tényállításokat tesz, és a perben a bizonyítás e tényállítások igazolására, illetve cáfolatára irányul. Ezért e perekben az alperes

mentális állapotára vonatkozó, nem indokolatlanul sértő, megalázó tényállítások (még megalapozatlanságuk esetén sem) nem olyan többlet elemek, amelyek alapján az emberi méltóság sérelme megállapítható lenne.

[59] Az ítéltábla a felperes által hivatkozott Pf.I.20.002/2015/8/I. számú ítéltáblai döntéssel kapcsolatban rámutat arra, hogy abban az ítéltábla nem gondnokság alá helyezési per megindításával, illetve abban szerzett orvosszakértői véleménnyel kapcsolatosan tett megállapításokat, hanem a büntető eljárásjogi és anyagi jogi szabályok téves értelmezése okán büntetőügyben szükségtelenül elrendelt elmeorvosszakértői vizsgálat miatt állapította meg a fél elmebeli állapotának, beszámítási képességének megfelelő indok nélküli megkérdőjelezését, ezzel emberi méltóságának megsértését.

[60] Ezért a felperes által hivatkozott perben megállapított tényállás nem vethető össze a jelen per tényállásával, így a döntés jelen perben nem is lehet irányadó.

[61] A felperes megalapozatlanul kérte a szakvélemény megsemmisítését is.

[62] E kérelmével kapcsolatban az érvényesített jog – bár a felperes az Infotv. 4.-§-a mellett ezt nem jelölte meg – a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének d) pontja, mely alapján a személyiségi jogában sértett fél követelheti a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását.

[63] Az alperes által az egyes eljárásokban felhasznált a szakvélemény azonban nem jogsértő eljárásban készült, mert a gondnokság alá helyezési perben, a felperes által meg nem kérdőjelezetten az eljárási szabályok betartásával került sor a beszerzésére.

[64] Léte (mivolta) sem jogsértő, mert az alperes, mint a gondnokság alá helyezési perben felperes gyermekek jelenlegi törvényes képviselője azt a birtokában tarthatja. Az Infotv. alperes által hivatkozott 4. §-a nem értelmezhető és alkalmazható egy per bizonyítási anyagára. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely arra kötelezné a felet, hogy a per befejeződését követően a per jogszerűen birtokába került iratait (köztük a szakvéleményt) megsemmisítse.

[65] A szakvélemény birtoklásának joga az alperest attól függetlenül megilleti, hogy a gondnokság alá helyezési perben a Ptk. 4:163. § (1) bekezdése alapján nem járhatott el a gyermekek törvényes képviselőjeként, és a gyermekeket a perben eseti gyám képviselte. A per befejeződését követően ugyanis a gyerekek, mint volt peres felek törvényes képviselőjét már teljes körűen ellátja.

[66] A jogsértő állapot a perbeli esetben nem a szakvélemény keletkezésével vagy annak létevel, hanem annak törvényi felhatalmazás és a felperes hozzájárulása nélküli felhasználásával jött létre, ezt pedig az elsőfokú bíróság megfelelően szankcionálta.

[67] Ezért a bíróság nem kötelezhette az alperest a szakvélemény megsemmisítésére.

[68] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp.383. § (2) bekezdése alapján – az indokolás fenti részbeni kiegészítésével – helybenhagyta.

[69] Az eredménytelenül fellebbező felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért az alperes pártfogó ügyvédjének munkadíját a Pp. 95. § (1) bekezdésének c) pontja alapján az állam viseli. Ezt a tényt az ítéltábla a Pp.101. § (3) bekezdése alapján - a díj összegének meghatározása nélkül – állapította meg.

[70] A fellebbezési illetéket a felperes személyes költségmentességére tekintettel ugyancsak az állam viseli.

Győr, 2020. december 30.

Dr. Lezsák József sk.

a tanács elnöke

Dr. Molnár Andrea sk.

előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.

bíró